

Излезе от печат брой 12 на „Църковен вестник“

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХХІ, БРОЙ 12 СОФИЯ, 16-30 ЮНИ 2020 г. ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com www.facebook.com/Synodalpress/

ОБЯВИ за прием в богословските учебни заведения в София и Пловдив стр. 2	ЦЪРКОВНО ИЗКУСТВО Покривалото на смиренното и племът на спасението (Ефес. 6:17) в иконописното предание стр. 4-5	ДУХОВЕН ЖИВОТ † Антоний (Блум), Сурожски митрополит Молитва и подвижничество (пост) стр. 7-8
---	---	--

ДУХОВНИ БЕСЕДИ

Сега е съд над тоя свят

Архимандрит Захарияс (Захару)

„Сега е съд над тоя свят“
(Йоан. 12:31)

последните глави на евангелията от Матей и Лука Сам Господ ни предупреждава по най-сериозен, бъдещ страх начин за бедствата, които ще предхождат Неговото Второ пришествие. Той предрича злото до такава степен да излезе извън контрол (вж. Откр. 22:11), от което страданията на хората ще станат дотолкова непоносими, че ще се молят планините да ги покрият (срв. Лк 21:30), за да не могат да видят ужасяващия ден на Господното пришествие: „защото голяма неволя ще бъде на земята, и гняв върху тоя народ; и ще паднат под острието на меча“ (Лк 21:23). Човешките сърца ще примират от страх в очакване на нещата, които има да сполетят земята (срв. Лк 21:26). Дори за Божиите избраници мъката ще бъде изключителна, а болката от случващото се наоколо – непоносима. При все това, въпреки трагичния характер на изреденото дотук, Всемогъщият Иисус изведнъж казва: „А когато почне това да се събъда, изправете се тогава и подигнете главите си, защото се приближава избавлението ви“ (Лк 21:28). Апостол Павел също ни уверява, че Бог няма да допусне да бъдем изкушени свръх нашите сили, но че заедно с изкушението Той ще даде и път за изход от него (вж. 1 Кор. 10:13).

Книга Откровение, която предизвиква страх у мнозина, разказва по същество за окончателната

победа на Агнеца Христос и на избраниците Му, които „не милееха за душата си дори до смърт“ (Откр. 12:11), „те опраха дрехите си и ги избелиха с кръвта на Агнеца“ (Откр. 7:14). Ужасяващите белези и апокалиптични мъки станаха факт още от момента на Христовото разпятие: слънцето потъмня, земята се разклати, мъртви оживяха и т.н. Това предсказано събитие се е повтаряло в течение на историята. От ранно християнство до наше време, простта на „отрай човекоубиеца“ (Ин 8:44) се опитва отново и отново да унищожава с немислима жестокост всяка следа от семето Христово. Колко пъти мъчителни, сатани в човешки тела, са подлагали верните на безпрецедентни мъки? И колко свети подвижници през вековете, подобно на съвременния пример на нашите отци Силуан и Софроний, са осъдили себе си да бъдат натикани там, където е сатаната, така че да бъдат горени във вечния огън? При все това, Христовата кръв на Кръста, кръвта на мъчениците и безкрайните създания на светите подвижници стават силата за триумфа на Църквата.

Когато от всички страни ние се намираме в смъртна опасност, силата на нашата вяра намалява, защото любовта ни е охладняла, а очакването на спасението – намалело. Ако обаче ние все още стоим непоколебими и смело се обърнем към Господа с думите: „Амин, дойди, Господи Иисусе, да ни избавиш!“, то тогава Бог ще ни даде онази вяра, която побеждава не само света, но дори и смъртта. Така ще разберем истинското значение на думите на великия апостол Павел: „Дето пък се умножи грехът, благодатта се яви в голямо изобилие“ (Рим. 5:20).

Това съвсем не означава, че грехът в нещо благословено. А означава, че когато злото ще се намножи свръхмерно, верните ще поведат война срещу него с много по-голямо интензивност. Кризисното състояние и неблагоприятното на онези дни ще принудят някои да се обърнат към Оногава, Който единствен „можеше да ги спаси от смъртта“ (срв. Евр. 5:7), и в това им усилие със сигурност на тях ще се даде в дар велика благодат. Докато онези, които прибегват до човешки средства, или ще станат

На стр. 6

РАЗЛИЧНАТА ПАСХА

Един свещеник в Интензивното

Свидетелският разказ на православен духовник в Бельгия, преборил новия коронавирус

В една съботна утрин, 28 март, се повдига първото облаци на небето, предсказващи приближаваната се буря, която впоследствие и неочаквано навлезе в живота ми. Всичко започна като обикновена настинка, като грип, но скоро се превърна в нещо непознато, за което дори и не исках да си помисля. Постепенно високата температура и засилващата се кашлица започнаха да сочат, че най-неблагоприятният сценарий е нахлул в дома ми и нанася своите поражения.

Положението проба за новия коронавирус Covid-19 само потвърди това, което вече знаехме. От този момент нещата започнаха да се променят много бързо: от спешна помощ пристигнаха, взеха ме, дадох ми кислороден респиратор и влязох в болницата. Там вече лежах изматано болно, в същото или в по-тежко състояние: нечисти обични баби и дядовци, лажни на средна възраст, доскоро изпълнени с живот и творчески способности, но също и млади хора. Аз бях дошъл, за да се присъединя към тях. Един православен свещеник сред дузина хора, които жадуват за живота, като мен, които се борят да оцелеят, точно като мен, които са обичани от нашия Бог, както съм обичан и аз.

Скоро ме сложиха в стая, която бе много богато украсена и наредена. Мисля, че за пръв път забелязах комфорта, който болницата осигурява. В трудни моменти човек, учудващо за самия него, обръща внимание и оценки и най-малките неща. В такъв миг всички екзистенциални въпроси се появяват в главата ти и душата се опитва да открие отговорите им. Има часове, когато сърцето се раздвоя от болна и пита: „Знаю аз?“, само за да си отговори след малко: „А защо да не съм аз?“

Доктори и сестри от различни специалности ме посещават, проявявайки нежностно чувство на отговорност и грижа за мен, правят ми рентгенови снимки, изследвания, тестове. Беше започнала война, война с времето, с вируса, със странните ефекти. Антибиотиците засяда с парашетамол бавно влизат в кръвта ми със серуза и подготвя една първа битка с вируса. Мисля все още, когато се разболя, споделяхте ми за

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
На стр. 3

www.bg-patriarshia.bg

Все още подмятани по вълните на поредното изпитание – коронавируса, и задаващи се въпроси, свързани с най-същностното и жизненопотребното за

преминаването на един смислен Апостолски пост, новият брой предоставя на читателите си възможността да се укрепят и духовно да се поощрят в битката за своя живот чрез отправените към верните слова на духовно просветени съвременни наши отци.

„СЕГА Е СЪД НАД ТОЯ СВЯТ“, с тези Господни думи архимандрит Захариас (Захару), се обръща към всички нас в омилията си, произнесена тази година на 1 юни. Наследник по духовен род на наскоро канонизирания от Вселенската патриаршия за светци преподобни Силуан Атонски и архим. Софроний (Сахаров), духовникът от православния м-р „Св. Йоан Предтеча“ в Есекс, ни припомня и анализира най-важните слова на Господа Иисус Христос, отправени към нас в последните моменти от живота Му. И подчертава, че те имат пряко отношение към днешните изпитания и духовното обновление на човека. – СТР. 1, 6.

„ЕДИН СВЕЩЕНИК В ИНТЕНЗИВНОТО“ е свидетелски разказ на православен духовник в Белгия, който лично е преминал през тежката форма на новата болест covid-19. Думите му покъртват със силата на вярата и чудодейното избавление в дните на Различната Пасха. – СТР. 1, 3.

РАЗГОВОРЪТ МЕЖДУ ХРИСТОС И ПЕТЪР пред портите на Рим: „Къде отиваш, Господи? (Quo Vadis, Domine?) Отивам в Рим, за да бъда разпнат отново...” е повод на светителя Антоний (Блум), Сурожки митрополит да ни запознае с нуждата от практикуването на непрестанната молитва и въобще с ролята на подвижничеството за осъществяването на онова дълбоко лично преобразяване, което води до срещата с Бога. „МОЛИТВА И ПОДВИЖНИЧЕСТВО (ПОСТ)” – СТР. 7-8.

„ПОКРИВАЛОТО НА СМИРЕНИЕТО И ШЛЕМЪТ НА СПАСЕНИЕТО (Ефес. 6:17) в иконописното предание” е продължение от бр. 10, в което богословът Лиана Гълъбова ангажиращо и компетентно коментира съвременната иконопис на светийското облекло – СТР. 4-5.

ОБЯВИ ЗА ПРИЕМ в Богословските учебни заведения в София и Пловдив – СТР. 2.

Отговорен редактор на броя: Анула Христова

— bg-patriarshia.bg